

Loŭ mačeho pastyrja.

W starodawnych časach bydleše jo-
nu w mačej rojescy khudy mužik. Wot
młodosće sem běše hižo rojesny pastyr.
Jeho swójba bě jara mato; měješe žonu a
jeničke dječo, pěkneho hólčka. Janek,
tak rekaše hólčk, dyrbeše hižo w młodych
lětach worocy a kozy z nauom na pastowu
honić a starosćiwy nau nauči synka
wsitko, štož k dobremu pastyrjej sluša.
Borzy móžeše w tak na njeho spušćić,
že jemu cyłe stadło přepoda. To běše
wulke rojeselo za Janka.